

2017/2083(INI)

29.9.2017

OPINIA

Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

dla Komisji Rozwoju

w sprawie strategii UE–Afryka na rzecz pobudzenia rozwoju
(2017/2083(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Cécile Kashetu Kyenge

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Rozwoju, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że Afrykę i Unię Europejską łączą kwestie dotyczące migracji i mobilności oraz że oba kontynenty stawiają czoła wspólnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa i zwalczania transgranicznej przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że sprawami tymi należy zająć się wspólnie i w sposób praktyczny;
1. podkreśla, że po wdrożeniu strategia UE–Afryka powinna uwzględniać wszystkie aspekty migracji, ochrony międzynarodowej i przymusowych przesiedleń, z naciskiem na zasady solidarności, partnerstwa i współodpowiedzialności, a także wzajemnej rozliczalności i poszanowania praw człowieka;
  2. zauważa, że atmosfera niepewności wynikająca z konfliktów toczących się w Afryce uniemożliwia sprawowanie dobrych rządów i tworzy środowisko, które nie sprzyja wzrostowi gospodarczemu, zatrudnieniu, inwestycjom i rozwojowi; podkreśla, że demokratyczne i przejrzyste struktury państwowe, praworządność, poszanowanie praw człowieka, równość płci i dobre rządy są kluczowymi elementami rozwoju krajów afrykańskich; uważa, że Afryka jest kluczowym partnerem na arenie międzynarodowej oraz że Unia Europejska powinna zacieśnić współpracę i dialog polityczny z tym kontynentem, wzmacniając pozycję afrykańskich partnerów w drodze wzajemnego zaufania; podkreśla, że finansowanie i pomoc UE na rzecz rozwoju powinny wspierać zrównoważony rozwój i dobre rządy w krajach afrykańskich; apeluje o silniejsze i bardziej polityczne partnerstwo między UE a Afryką oraz o konkretne ramy finansowe w celu zajęcia się tymi kwestiami;
  3. podkreśla, że strategia Afryka–UE musi umożliwiać uwzględnienie znacznej różnorodności krajów afrykańskich oraz musi w związku z tym pozwalać na dostosowanie się do specyfiki każdego kraju partnerskiego;
  4. uznaje różnice w rozwoju między poszczególnymi krajami kontynentu afrykańskiego; zachęca Unię Europejską, by współpracowała ze strategicznymi partnerami i wiodącymi krajami, które mogą pociągnąć politycznie, gospodarczo i społecznie Afrykę ku warunkom sprzyjającym wzrostowi i rozwojowi, w szczególności za pośrednictwem umów dwustronnych i strategii regionalnych, co jednocześnie pozwoli zwalczać pierwotne przyczyny ruchów migracyjnych między Afryką a Europą;
  5. uważa, że choć partnerstwo UE–Afryka powinno stanowić centralny element naszej polityki w dziedzinie pomocy rozwojowej i działań podejmowanych na kontynencie afrykańskim, to kraje afrykańskie i ich przywódcy pozostają głównymi odpowiedzialnymi za przyszłość własnego kontynentu; uważa zatem, że rola Unii Europejskiej powinna polegać na wspieraniu działań podejmowanych przez przywódców afrykańskich w celu sprzyjania warunkom gwarantującym stabilność i dobrobyt w Afryce oraz współpracy opartej na naszych wspólnych interesach w dziedzinie pokoju, bezpieczeństwa i dobrych rządów;
  6. zwraca uwagę, że migracja i mobilność w Afryce oraz między Afryką a UE są korzystne

dla obu kontynentów oraz że przyjęcie całościowego podejścia do migracji i mobilności ma nadrzędne znaczenie dla pobudzenia zrównoważonego rozwoju, promowania demokracji, praworządności, dobrych rządów i przestrzegania praw człowieka; zachęca Komisję do tworzenia nowych partnerstw w zakresie mobilności i migracji z krajami partnerskimi w Afryce;

7. uznaje, że zgodnie z przewidywaniami do 2050 r. populacja Afryki wyniesie 2,4 mld osób, przy czym w większości będą to ludzie młodzi¹; z zadowoleniem przyjmuje chęć skoncentrowania się na roli młodzieży w ramach partnerstwa Afryka–UE; zachęca UE do dalszego określania i wspierania inicjatyw inspirowanych przez młodych ludzi, które promują demokrację, praworządność i prawa człowieka, a także do zacieśnienia współpracy z krajami afrykańskimi w celu zwalczania militaryzacji dzieci, okaleczania żeńskich narządów płciowych, przymusowych małżeństw i innych naruszeń praw dzieci; przypomina, że 10 % mobilnych studentów na świecie pochodzi z Afryki, przy czym połowa z nich przybywa do Europy; podkreśla znaczenie wspierania wymiany wiedzy, aby niezależnie od okoliczności uniknąć drenażu mózgow z Afryki;
8. wzywa w szczególności do wdrożenia z korzyścią dla studentów afrykańskich dyrektywy (UE) 2016/801 w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair;
9. uznaje, że pełne przemocy konflikty, prześladowania, nierówności, naruszenia praw człowieka, terroryzm, represyjne reżimy, klęski żywiołowe, zmiana klimatu i długotrwałe ubóstwo doprowadziły w ostatnich latach do przemieszczania się ludności i wzrostu natężenia ruchów migracyjnych w kierunku Europy; niemniej jednak przypomina, że zjawisko migracji międzynarodowej w Afryce dotyczy mniej niż 35 mln osób, a migracja wewnątrz kontynentu afrykańskiego stanowi ponad 85 % wszystkich przepływów migracyjnych; podkreśla, że uchodźcy i migranci mają te same powszechne prawa człowieka i podstawowe wolności;
10. przypomina, że większość uchodźców i migrantów znajduje schronienie w krajach rozwijających się oraz że migracja ludności odbywa się przede wszystkim wewnątrz wspomnianych krajów i między nimi; podkreśla, że systemy wsparcia w tych krajach muszą stawić czoła ogromnym wyzwaniom, co może poważnie zagrażać ochronie coraz większej liczby przemieszczanej ludności;
11. zwraca szczególną uwagę na przemoc i prześladowania ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, religię/przekonania, orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe, co narusza międzynarodowe zobowiązania w dziedzinie praw człowieka i podstawowe wolności, spowalnia rozwój i prowadzi do dużych przepływów uchodźców i migrantów;
12. uważa, że terroryzm to globalne zagrożenie dla pokoju i stabilności, zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa wewnętrznego w regionie, którym w sposób skoordynowany powinny się zająć rządy krajowe, organizacje regionalne i międzynarodowe oraz agencje UE; przypomina, że przestępczość zorganizowana, pranie brudnych pieniędzy, przemyt narkotyków i nielegalny handel dziką fauną i florą oraz piractwo mają niezaprzeczalny

---

¹ ONZ, „World population prospects” [Perspektywy dotyczące ludności świata], 2015 r.

wpływ na kraje afrykańskie; wzywa do wzmocnionej współpracy w ramach wspólnej strategii UE–Afryka, tak aby uniknąć bezkarności i promować praworządność oraz rozwój zdolności policji i wymiaru sprawiedliwości w celu ułatwienia wymiany informacji i najlepszych praktyk oraz zapobiegania i przeciwdziałania terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej, a także zwalczania finansowania oraz ścigania sprawców tych zjawisk; uważa, że strategia antyterrorystyczna powinna również obejmować środki na rzecz zapobiegania radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu w Afryce i w Europie, zwłaszcza wśród młodzieży;

13. zwraca uwagę, że dialog UE–Afryka poświęcony migracji i mobilności powinien ułatwiać mobilność i swobodny przepływ osób – nie tylko wysoce wykwalifikowanych – w Afryce, a także między Afryką a UE na podstawie dobrze zarządzanego podejścia opartego na prawach, w tym wzmocnienia bezpiecznych i legalnych kanałów migracji; wzywa UE i jej państwa członkowskie do ułatwiania łączenia rodzin;
14. ponawia swój apel o zwiększenie możliwości prawnych dla osób wymagających ochrony międzynarodowej; apeluje do państw członkowskich, aby oferowały znacznej liczbie uchodźców swoje miejsca przesiedlenia, biorąc pod uwagę ogólną liczbę uchodźców przebywających w krajach afrykańskich; apeluje w związku z tym o ustanowienie unijnych ram relokacji, które będą mogły być w łatwy sposób wdrażane przez państwa członkowskie oraz które skłonią Unię i jej państwa członkowskie do odegrania kluczowej i wzorcowej roli w dziedzinie przesiedleń na arenie międzynarodowej; przypomina, aby państwa członkowskie udostępniły w ambasadach UE i urzędach konsularnych w krajach pochodzenia lub krajach tranzytowych wszelkie niezbędne obiekty oraz plan otwarcia nowych i bezpiecznych szlaków dla osób ubiegających się o azyl, zwłaszcza osób o szczególnych potrzebach;
15. wzywa ponadto Unię Europejską i jej państwa członkowskie do współpracy i świadczenia pomocy państwom afrykańskim, które borykają się z przepływami uchodźców lub z długotrwałymi sytuacjami kryzysowymi, tak aby zwiększyć ich zdolności azylowe i wzmocnić ich systemy ochrony; przypomina, że wszelka współpraca w dziedzinie migracji i azylu musi mieć na celu promowanie poszanowania zasad dotyczących praw podstawowych, które regulują politykę migracyjną i azylową UE;
16. przypomina o znaczeniu jak najdokładniejszego informowania osób noszących się z zamiarem migracji o niebezpieczeństwach związanych z nielegalnymi szlakami migracyjnymi, a także o perspektywach tych osób na terytorium UE, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia i kształcenia;
17. przypomina, że w następstwie Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 19 września 2016 r. do 2018 r. na forum ONZ opracowane zostaną dwie globalne umowy dotyczące odpowiednio migracji i uchodźców; przypomina także, że należy z wyprzedzeniem wzmocnić dialog między Afryką a UE w celu określenia – w miarę możliwości – wspólnych priorytetów;
18. podkreśla, że powroty mogą być przeprowadzane jedynie po dokonaniu oceny każdego przypadku z pełnym poszanowaniem praw zainteresowanych osób oraz że wszelkie próby zawracania migrantów są sprzeczne z prawem unijnym i międzynarodowym; uważa, że powroty migrantów powinny być przeprowadzane w sposób bezpieczny, że należy priorytetowo traktować powroty dobrowolne względem powrotów przymusowych oraz że

należy systematycznie podejmować kwestie reintegracji migrantów;

19. wzywa do skutecznej, wzmocnionej i systematycznej współpracy z krajami Afryki, w tym stosowania zdecydowanej i rzeczywistej polityki relokacji i dochodzeń finansowych, w walce z przemytem migrantów i handlem ludźmi; wzywa UE i kraje afrykańskie do zacieśnienia współpracy i zwiększenia wysiłków, aby ostatecznie ukrócić handel ludźmi i przemyt ludzi na obu kontynentach;
20. uznaje strategiczny potencjał diaspory afrykańskiej na świecie pod względem zarówno wkładów finansowych, jak i wartości niefinansowych, jeżeli chodzi o zdolność do tworzenia i umacniania pokoju, demokracji, dobrego sprawowania rządów i stabilności społecznej; zwraca uwagę na znaczenie współpracy z diasporami i powiązanie ich z projektami rozwojowymi, aby zagwarantować ich wkład w skuteczność polityki rozwojowej;
21. przypomina, że afrykańscy przywódcy zobowiązali się do przyspieszenia wzrostu gospodarczego i rozwoju, a także zwiększenia dobrobytu i wzmocnienia dobrych rządów na kontynencie afrykańskim do roku 2063; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania krajów rozwijających się, aby mogły one przyjąć długoterminowe strategie polityczne, w które wpisane będzie przestrzeganie praw do swobody przemieszczania się i prawo do kształcenia, opieki zdrowotnej i zatrudnienia; podkreśla konieczność wspierania przez UE, a zwłaszcza jej państwa członkowskie krajów najsłabiej rozwiniętych w ich wysiłkach w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, aby zapobiegać pogłębianiu się skrajnego ubóstwa w tych krajach;
22. zaleca dalsze wysiłki na rzecz wdrożenia planu działania z Valletty w sprawie humanitarnego i zrównoważonego zarządzania migracją po obu stronach Morza Śródziemnego; przypomina o znaczeniu inicjatyw zmierzających do pogłębienia dialogu i współpracy w kwestiach migracji, takich jak proces z Rabatu i proces chartumski;
23. apeluje o ściślejszą kontrolę parlamentarną nad porozumieniami roboczymi zawieranymi z państwami trzecimi oraz nad działaniami w zakresie współpracy zewnętrznej właściwych agencji UE.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU OPINII
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	28.9.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 41 -: 2 0: 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Heinz K. Becker, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kshetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Roberta Metsola, Louis Michel, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marina Albiol Guzmán, Anna Hedh, Livia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Gilles Lebreton, Angelika Mlinar, Emil Radev, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Andrea Bocskor, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

41	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Louis Michel, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Branislav Škripek, Helga Stevens
EFDD	Laura Ferrara
PPE	Heinz K. Becker, Andrea Bocskor, Michał Boni, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Lívia Járóka, Barbara Kudrycka, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu
S&D	Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Péter Niedermüller, Soraya Post, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Jan Philipp Albrecht, Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
ENF	Lorenzo Fontana, Gilles Lebreton

6	0
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Malin Björk, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat
PPE	Emil Radev
S&D	Dietmar Köster

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się